

המקנא פרק ראשון סוטה

ב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ח מהל' סוטה
הלכה ט סמג עין טו
טושה"ס אה"ע סימן קעמ
סעיף 3:
ב ב מיי שם הלכה 3 טושה"ס
שם סעיף 7:
ג ג מיי שם הלכה 7 טושה"ס
שם סעיף 1:
ד ד מיי שם הלכה 3 סמג
שם טושה"ס שם סעיף 7
[וסף קטו סעיף ט]:
ה ה מיי פ"ח מהלכות
תרומות הלכה טו:
ו ו מיי פ"ח מהל' יבום הל'
יש סמג עין טו טושה"ס
אה"ע סי' קעג סעיף יא:
ז ז מיי פ"ח מהלכות סוטה
הלכה 7 סמג עין טו טושה"ס
ש"ע אה"ע סימן קעמ סעיף
קטן:

מוסף רש"י

המקנא לאשתו. המכירה
בשמה אל תמכרה עם איש
פלוגי (סוטה דף טו). ומשקה
על פי עד אחד. שגא ואכל
אני לאישה ששמה, ואם לא
השקה נאסרת עליו (טו).
בגמרא עומד לבית הסוטה.
המקנא לאשתו ואמר לה אל
תמכרי עם איש פלוגי.
אסורה לביתה. לבעלה.
שמה וימנה. כנגלים לדבר
שגרי קינא לה ונמכרה, ואם
כנגת היא אסורה בתרומה
כדילף [לקמן טו]. ונמנחה
נמנחה ונמנחה ג' פעמים.
אחד לבעל ואחד לבעול ואחד
למנוחה (בבבא טו). יו"ד
עצמו מן היין. כדלמיתין
[לקמן י]. מני כהנה יין עשה
(יו"ד ב).

תוספות שאנ"ן

אסורה לביתה. פירוש
הקונטרס מספק
אשר לפינן לקמן כי תחת
אשה ונמנחה. אחד שאסורה
לבעל ואחד שאסורה לבעול
אם ימות בעלה או יגרשה.
ואחד שאסורה לאכול
בתרומה לשון הק"ר. והיא
ההוא מצי למיירא שאסורה
לבעול אלא אגב דתנא ליה
ומותרת לאכול בתרומה תנא
נמי ואסורה לאכול בתרומה
לבעול לא מיירי בדין בועל
כמו שהיא מותרת לביתה.
ואם תאמר חולצת ולא תיבתה.
ובבבא יליף מן אלן או הוה
נמי הוה מצי למיירא פלוגתא
דב"ש וביה דנטולת כתובה
ולא שרתות וביה אמר'
שאנן שרתות כתובה אלא
במנוגל אל מירי הכא: ג' מ'
מכדי תנא מנויר סליק מאי
שנא דקתני סוטה ואצ"ג דאין
סדר למשנה פי' בריש פ"ח
דבבא מצינא: כל הוראה
סוטה בקלוקלה פ"ה בינוולה
ובשיטה שמונלין אותה
(מקום לקום שמיטלין
אותה) וקושר חבל למעלה
מדריה יזיר עצמו מן היין
שהיין מביא לידו קלות ראש
והוא גרים לה לשון הקה"ל:
המקנא דיעבד אין תחלה
לא. ותימה דהא איכא הרבה
מקומות דלא פריך כי הכא
כגון המביא גט לאשתו וכן
השולח דהוי אפילו לתחלה.
וי"ל דלא פריך ליה אלא
היכא דאיכא למטעי דהוי
לשון דיעבד. אי נמי י"ל
דלא פריך ליה אלא היכא
דמצי למימר ביה תרוין:
דקשה לזווגן בקריעת ים סוף
שנאמר אלהים מושיע יחידים
ביתו. פי' יחידים אדם יחיד
ממשמע

המקנא. אידי דתנא נדרים תנא נמי נזיר דרמיא לנדרים.
מימה והא זכרם מסכת נזיר (דף 3.) אמר דלא תנא
ליה אלא אגב סוטה כדרי וי"ל דלא קבעה צדק נשים אלא אגב
סוטה ומשום דרמיא לנדרים קבעה צדק נדרים מ"ר. ותימה אמאי
(א) לא קבעה אגב נדרים דהא צ"כ
[דמור] תנא משניות טובא דמייירי
בנדרים נשים ובהפרת בעל ויש לומר
דעדיפא ליה למימר משום סוטה
דפרשיות נמי נסמכו וזכרם מסכת
שבועות (ט) (דף 3.) דייק נמי בכה"ג:
המקנא דיעבד אין. וא"ת וכי
כל היכא דתני ה"א
בתחילתן לשון דיעבד הוא הוה אלא קמני
בסוף אלו עוברין (פסחים דף מט.)
הולך לשחוט את פסחו ובעבודה
זרה פרק השוכר (דף טו.) המניח
עובד כוכבים צמנתו למסיק
בשמעתמא קמיימא דשמיטת חולין (ט)
(דף ג.) דמייירי לכתחילה וצפרק ג'
דשמיטת חולין (דף לז.) השוחט את
המסוכנת וצפרק קמלא דצליה (דף 1.)
השוחט את המרגולת ומלא בה צינים
גמורות ויש לומר דכל היכא דליכא
למיתלי (ט) צלישנא דייק הכי כגון הכל
וצריש פ"צ דשמיטת חולין (דף טו.)
והתם נמי צ"כ קמלא (דף טו.) השוחט
במגל יד וצ"כ קמלא דצליה (דף 1.)
השוחט מיה וצ"כ יתפור צדק צ"כ
חצית (שבת דף קמו.) הרומח בנמי מערה
או צמי טצריא (ט) ותימה הכי דייק
מהכל דאסור לקנאות אמאי לא
מתין המקנא שגא כדמתין צ"כ
דצליה (דף 1.) ועל כרחק אית לן למימר
דהכא ממשנא יתירא לייק כדפרש"י:
הא בוג ראשון הוי בוג שני.
מימה צ"כ ואלו מנגלתי (מ"ק דף
10.) דאמר שמואל מותר לארס צבולו
של מועד שמא יקדמו אחר קפרין
ליה מהכל ארבעים יום קודם יצירת
הולד אמאי לא מוקי התם מלמיה
דשמואל צווג שני:

קודם יצירת הולד. ונראה לרבי
קודם יצירת הזכר בין אם
לא נולדה הנקיבה עדיין בין אם נולדה:
אבל בטומאה עד אחד מהימן.
מימה ארבעה איכא למימר
איפכא אבל בטומאה צענין צי מרי
ומשום דאוסרתה איסור עולם ואי לאו
ממתני' דמייתא מהיכא פשיטא ליה
למימר הכי וי"ל דעדיפא ליה עומאה
מקיניו וסתיירא אף על גב דאוסרתה
איסור עולם משום דרגלים לדבר:
כל

הכתוב מדבר או אינו אלא אפילו באחד ת"ל⁴ לא אחד באיש
במשמע

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה רצך להביא שני עדים שאמר לה פניהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. רצך

(6) נראה דל"ל דרי' דריש כנסיות כדלפנין בעלמא (בבבא דף טו.) וי"ל דל"ל דרי' דריש כנסיות כדלפנין בעלמא (בבבא דף טו.)